

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

De quibusdam tam Regum filijs, qua[m] aliis, qui ex choro monachorum assumpti, ad regalem promoti dignitatem, in ea potestate obierunt. ca. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

plicium condemnatus, sed uita donatus, luminibusque orbat, in monasterium quoddam inclusus est; in quo postmodum marore vitam finit XV. Cal. Maii, an. 818. sepultus Mediolani in ecclesia S. Ambrosij. *Genealogia Regum Francie.*

Magnus, Noruegia Rex.

MAGNVS, II. Noruegiae Rex VI. ab Haraldo ingenti praelio victus, captus, oculis, ac genitalibus priuatus, & postremo in monasterium detrusus; uitam illic coenobiticam ducere compulsus est, anno Domini 1132. regni autem sui 40. *Albertus Crantzius in sua Noruegia lib. 5. c. 6.*

De quibusdam tam Regum filijs, quam alijs, qui ex choro Monachorum assumpti, ad regalem promoti dignitatem, in ea potestate obierunt.

Cap. XI.

Sigwardus, Londoniensis monachus, Saxonum Orientalium Rex.

ICHARDVS, Sebba Saxonum Orientalium Regis filius, a prima etate in monasterio SS. Petri, & Pauli Londini monasticam uitam professus, Patre abdicante, ut contemplationi rerum celestium in habitu monastico facilius uacare posset, hic impius uestem monachalem respuit, & pro regno coelesti quod accepturus erat, terrenum arripuit, & Saxonum Orientalium Rex VIII. acclamatus, anno Domini 676. potestate regia vsus est annis decem; anno 687. iusto Dei iudicio a Ceadualla Saxonum Orientalium Rege, cum fratre Fredone, quem sibi coadiutorem elegerat, regno pulsus, meritis reuerentis & impietatis suae poenas luit, & in exilio miserè uitam finit. *Beda in hist. angl. lib. 4. c. 11. & 12. & alij ab ipso mutuati.*

Chilpericus II. Kalensis, Francie Rex.

CHILPERICVS II. is qui a Pipino Duce, & aulae praefecto in cenobio S. Marie de Kale, non longe a Parisijs, attonsus, mutatoque nomine Daniel nuncupatus fuerat, Clothario II. a maioribus Francie oppositus, sed semper a Carolo Martello, qui Clotharij partes sequebatur uictus, cum aliquot menses regnasset in glorius, ad monasterium s. Emerani Ratisponae relegatus est: unde Nicolaus Cle mens

mens in epigrammatibus Austrasie sic de eo loquitur:

Qui vittis solitus fuit insignire Sacerdos,

Tempora, Chilpericus Rex diadema gerit:

Et infra.

Regnorum pondus deiecit inuile Regem

Præfecitque sacris ante cuculligerum

Vittraheret latam claustris inglorius alium.

Dum male Rege sub hoc res stabat Austrasia.

Cogere discat opes Princeps, & parcere partis,

Et regni discat Rex memor esse sui.

Inde tamen mortuo Clothario reuocatus, regnoque pristino restitutus per eundem Martellum Regij Palatii maiorem, sub eius cura & auctoritate, vigesimo, siue ut uolunt alii, decimono nono loco Francis quinque alijs annis imperauit. Quod egregie produnt Berardus di Gherardo nobilis Burdegalensis in elogijs Regum Franciæ, sic inquit.

Martello debet regnum, Danielque vocatur,

Sacra prius, mox Gallorum ardua munera curans.

Sic mystes, sic Rex, sic mutat sacra prophanis.

Et Nicolaus Clemens supracitatus,

Exortem Regni sua fors reparauit honorem,

Claustris, non castris, qui retinendus erat.

Obiit Attignii, anno Christi 726. sepultus Nouioduni in Ecclesiæ Cathedrali.

ANNOTATIO.

Agunt & de huius Monachismo, Paulus Aemilius in hist. Franc. lib. 1. circa finem: Belforestius in annal. Franc. lib. 1. c. 45. & alibi, nonnullique alij Gallici scriptores quos breuitatis causa prætereo. Condonandum Bugiano nostro colloquio suo secundo, eiusque in omnibus sequacibus, Paulo Morigia, lib. 3. c. 18. de illust. vir. qui fuerunt religiosi, qui monachum Kale etimologiam ex lingua Gallicæ ignorance non intelligentes, oppidum Caletum Gallie Belgicæ ad mare contra Britanniam commentati sunt, in eoque in quodam cœnobio hunc Chilpericum monachum suspicauerunt. At quam longe a via aberrauerint, videre est cum ex Bedæ hist. angl. lib. 3. c. 8. & lib. 4. c. 23. tum etiam ex vitæ s. Batildis Regine qua est apud Mosandrum Tomo 7. Suriy, die 26. Ianuarij, ubi inter cetera auctor sic loquitur: Largiebatur uero (uidelicet Regina Batilda) per religiosorum cœnobiorum integra prædia & siluarum aditus, quo pacto Cœnobium Kale Sanctimonialium Virginum in pago Pano-

laco, unda circumfluente Matronæ fluminis, decentissimè ædificatus, &c. Quorum error, eo grauior est, quod nonnullos nostræ ætatis graues viros secum in errorem traxit, uti ad Sanctâ Batildem Reginam dicemus.

Theodoricus ij. Kalensis, Franciæ Rex.

THEODORICVS II. cognomento Kala, a monasterio S. Mariæ de Kala, quod non procul a Parisijs constructum est, in quo ab ineunte ætate uitam Monasticam professus fuerat, a Chilperico II. patre suo euocatus, ab eodem ex testamento 20. uel 21. Francorum Rex creatus est anno Domini 726. ex monacho ergo Rex factus, potestatem regiam habuit annis 15. obiitque anno 741. & in monasterio Sâ Dionysiano sepultus est. Belforesius in Cosmographia, & in animalibus Franciæ, lib. 1. cap. 46. & alij.

Alphonfus II. Castus, S. Facundi, Asturum, & Legionis Rex.

ALPHONSVS II. cognomento Castus, quod a perpetua uite castitate meruit, uitam enim monasticam in monasterio, dicto Dominus Sanctus, quod nunc Sancti Facundi titulum obtinet, puer professus, uotum semel emissum infringere nunquam uoluit, sed virgo e cœnobio egressus, virgo in æuū peruenit: a Veremundo, patre suo monachari iterum uolente ex monasterio dispensatione Pontificis euocatus, Hispanis Rex in Ordine nonus datus est, Asturique & Legionibus præfuit annis 41. Vir fuit omnibus uirtutibus, optimo principe dignis, præditus, & multis prælijs contra Mauros bene, & feliciter gestis: tandem pacifice obdormiens ad Diuæ Virg. ædem Oueti sepultus est, anno Dom. 844. ætatis suæ ann. 85.

ANNO TATIONES

Huius Alphonfi Casti ante regnum monachatum prodiit D. Gofaluus Piescas, Abbas S. Fromæ, lib. 4. Hist. Pontif. c. 85. his patrijs uerbis. En la historia dicha de Sahagun se afirma, que fue este Sancto Rey Monje professio de aquella casa, y a esta causa nunca quiso conoseer Muger, por el uoro que hizo, onde uiuo llamarle el Casto. Præfatum autem monasterium prius vocabatur, Dominus Sanctus, & inde a Sanctis Facundo & Primitiuo, denominationem accepit; quod nomen postmodum procedente tempore ita immutatum est, ex corrupto loquendi more, ut iam passim monasterium Sabagun, quasi diceret San Facun, iteris immutatis nominetur. Ambrosius tamen Moralius, lib. 13. c. 18. Hist. Hisp. dicit in honorem SS. Iuliani & Basilissæ ab Argerico Abbate primum consecratum, & successu temporis in SS. Facundi & Primitiui transmutatum fuisse.

Simeon,

Simeon Græcus, Bulgaria Rex.

SIMEON, cognomento *ἡμισυρος*, id est, semigræcus, a pueritia de-
zantii Demosthenis Rhetoricam, Aristotelis que syllogismos edu-
ctus, & inter sui temporis Philosophos vnus ex præcipuis habuit
relictis bonarum artium studijs, Sanctæ conuersationis habitum
sumpsit. Verum paulo post regnandi cupiditate deceptus, ex pla-
da monasterii quiete, ad sæculi procellam transiens, duodecim
Bulgarorum in Misia Rex creatus est anno Domini, circiter 886.
Et per quinquaginta ferè annorum spatia, quibus regnum tenuit,
Græcos mirabiliter attriuit, in quos crudelius debacchatus est, quæ
Christianum regē deceret: Sed tandem a Croatis populis, quos in-
uaserat, superatus, omni exercitu suo ad internecionem delicto,
audito mortis genere, crudelitatis suæ pœnas luit. Dum enim quæ-
dam Ioannes, Imperatori Romano Lecapeno nunciallet, statim
in summo fornice Xerolophi versus occasum positam, in Syme-
onis Regis Bulgaria formam conuersam esse, cuius statum caput
amputaretur, Symeonis interitum consecuturum; Imperator Ioan-
nis monitis obtemperans, columnæ caput abscidit, eademque huius-
modi accurate pericrutatus comperit, in Bulgaria Symeon Rex ve-
ta functus est, morbo comitiali correptus, anno Domini, ut quidam
uolunt, 927. uel 942. Sigebertus in chron. ad annum 926. & Lintpran-
dus Ticinensis lib. 3. c. 8. de monachatu: Zonaras, annal. Tomo 3. Ioan-
nes Cuiopalates, in compendio historiarum, & alij, de mortis genere. In-
gians colloquio 2. hist. monast. ex Rege monachum factum affirmat, quod
vnde acceperit ignoro, cum auctores citati, Lintprandus maxime, cui
auctoritati innititur Bugianus, nihil de eo simile loquantur, nideat
mibi hac in parte emendandus.

B. Casimirus, Cluniacensis, Polonie Rex.

B. CASIMIRVS huius nominis I. post Patris sui obitum cum
matre Rixa a Polonis regno exactus, Cœnobium Cluniacense prope
Matisconem ingressus, Deo sub arctissima regula se deuotum, &
mutato nomine Carolus vocatus, in eodem postmodum monas-
terio, ob uitæ bene actæ meritum, ad Diaconatus ordinem ascendit:
ex quo a Polonis iam facti penitentibus, dispensatione Pontificis
reuocatus, & Rex Poloniæ Tertius factus, tanta iustitia, & clemen-
tia populum sibi commissum, per 18. annorum spatium, rexit
moriens 4. Cal. Decemb. anni 1058. conspectu meruerit Divi
beari. *Chronicon Cluniacense MS. Martinus Cromerus in historiâ Po-
loniæ lib. 4. & alij Polonici scriptores.*

Alphon-

Alphonsus VI. S. Facundi, Hispanie Rex.

ALPHONSUS, VI. Sanctio fratre mortuo sine liberis, habitum monasticum, quem in cenobio SS. Facundi, & primitivi suscepit, regalem quaesivit, & Rex XXVII. Asturum & Legionis, Castellæ vero tertius factus, in eo honore per annos 43. permansit. Natæ concessit anno Domini 1108. & in monasterio præfato sepultus est. Didacus Valera in gener. hist. parte 4. c. 45. Franciscus Yuannes in comp. ill. ord. S. Ben. Ille fecit in hist. pontif. lib. 3. cap. 4.

Bela II. Demesiensis, Hungarorum in Pannonia Rex.

BELA II. cognomento Cæcus, Stephano Rege Hungariæ sine filiis defuncto, ex cenobio Demesiensi, in quo a Colomanno Patrio Rege, simul cum Almo patre suo detonsus fuerat, ac luminibus orbatus, reuocatus, & Pannoniæ Rex XI. acclamatus, simul ut rerum potius est, mira sapientia regnum pacavit: quod cum annis 10. tenuisset, obiit anno Christi 1141. & Albæ Regali sepultus est. Ant. Bonfinius, de reb. Hung. decadis 2. lib. 5. & Lufignanus corona 4. c. 22.

Vladislaus V. S. Benigni Poloniæ Rex.

VLADISLAUS, V. Albus, Dux Gniezouienfis, uaria fortuna iactatus, uendito Ducatu Ludouico Regi Vngariæ, & Poloniæ, Cisterciensis (ut nonnullis placet) factus monachus, nec multo post, mutato consilio, Diuione in Burgundia Benedictinorum religioni, in cenobio Sancti Benigni, addictus; inde a Regni Polonici proceribus euocatus ad regnum, Argentinæ dum illuc tenderet mortuus, in S. Benigni monasterio reportari uoluit, ubi & sepultus est cum hoc epitaphio.

Hic iacet vir illustris, & deuotus Dominus Boladeslaus quondam Dux Albus Poloniæ, monachus huius monasterij per plures annos existens: postmodum dispensatus per Papam pro successione regni Poloniæ; obiit in ciuitate Argentinæ, hic eligens sepeliri. Anno Domini. M. CCC. LXXXI. Anima eius requiescat in pace.

Franciscus Belforestius in sua vniuersali cosmographia, in descriptione Ciuitatis Diuionensis: & quidam Probus in oratione ad Gallos & Iornatas impressa cum Martino Cromero.